

12|2024

dukla**sport**

PŘÍLOHA

Foto: CPA

LEDECKÁ SE TĚŠÍ NA SEZONU

**SNĚHOVÁ OBOJŽIVELNICE MÁ V PLÁNU
ŠAMPIONÁTY NA LYŽÍCH I NA SNOWBOARDU**

PLNÁ ODHODLÁNÍ

Ester Ledecká na předsezónní tiskové konferenci s moderátorem Michalem Dusíkem

Stejně jako v minulých letech hodlá hvězdná sněhová oboživelnice Ester Ledecká co nejvíce kombinovat lyže a snowboard. Trojnásobná olympijská vítězka toho loni na svazích moc neodzávodila, když se dlouhou dobu léčila po zlomenině klíční kosti. Přesto tři starty na snowboardu proměnila ve tři triumfy a na sjezdových tratích to vyšperkovala výhrou ve finále Světového poháru v super-G. Letos do zimního kolotoče naskočí závodnice Armádního centra Dukla po vydařené přípravě, plná odhodlání a s nejvyššími cíli.

Touží vyhrávat

„Chtěla bych vyhrát Světový pohár i být mistryni světa,“ reagovala na dotaz k ambicím v nadcházející sezoně. „Vždy chci vyhrát, jinak bych nejela. Ale je to hodně daleko. Nejlepší by bylo, kdybych jezdila tak strašně dobře, že bych si ten glóbus vyjela už dřív a pak mohla na snowboardové mistrovství světa,“ pokračovala.

Lyžařské mistrovství světa v Rakousku a snowboardové ve Švýcarsku se nekryjí, a tak by po osmi letech mohla bojovat i o snowboardové medaile. „To je senzační. Sice se snowboardový šampionát kryje s finále lyžařského Světového poháru, ale je úžasné, že nejdou proti sobě, takže v mých plánech je obojí. Na lyžích toho ale chci odjet co nejvíce.“

Po skončení minulé sezony vyrazila zase hned na snowboard. Na kopci byla prakticky až do června a pak hned přišla na řadu voda, kde si užívala rychlost na windsurfingu, tradičně na řecké Lefkadě. „Klasický odpočinek mě ne baví. Neumím si představit, že ležím na lehátku

a opaluji se, to jde i na surfu, nebo jezdím na vodních lyžích. Měla jsem tam s sebou fyzioterapeuta a byla to zábava, a když jsem mu chtěla odjet, tak jsem mohla, protože on tak rychlý na tom prkně není,“ pokračovala. Nyní se po pěti týdnech vrátila z tradiční přípravy v Chile, kde zároveň testovala nové lyže. Její servisman Guntram Mathis jich s sebou vzal 42 párů! „Mám teď daleko větší přehled o tom, jaké lyže máme a jak jsou rychlé,“ pravila spokojeně.

Start v Číně, pak směr Amerika

Jako každý rok je pro Ledeckou náročné skloubit závody tak, aby mohla jezdit na lyžích i snowboardu. „Trenéři Franz (Gamper) s Tomášem (Bankem) jsou přesvědčeni, že na nás FIS (Mezinárodní lyžařská federace) kuje boudu. Snad všechny rychlostní lyžařské závody se kryjí se snowboardovými. To je divné, protože u obřáku a slalomu se to nestává. Naštěstí snowboardová sezona začíná dřív, tak plánuju odjet dva závody v Číně. Poté přijde rychlý přesun do Ameriky, kde mi odstartuje sezona na lyžích v Beaver Creeku. Bude to přísný, ale my se toho nebojíme, snad nebudu na závodech usínat a odjedu to se ctí,“ naznačila náročný závodní úvod. „Pokaždé se snažím vyhrát. Co jiného bych tam jinak dělala? Je to moje práce,“ pousmála se.

Na snowboardu svahům kraluje. Když někdy dorazí, jedou soupeřky zpravidla jen o druhé místo. „Je pravda, že když přijedu na snowboard, jsou vždycky radši kluci. Ale holky to nesou statečně, jsou to skvělé závodnice. A vloni mi pomohlo, že jsem měla

snowboardového trenéra Justina (Reitera) v Evropě na lyžařských závodech, kde pomáhal, a já mohla trénovat.“

Při tak velkém závodním zatížení přicházejí pochopitelně zranění i únava, trenéři ji musí brzdit. „Že bych někdy řekla, že už nemůžu? Nahlas ne. Láda Polášek se o mě stará na lyžích, snowboardu i během letní přípravy, takže ví, co mám za sebou. Občas je až moc přísný, že můžu udělat jen tohle, tak dojde na přemlouvání. A když se dá dohromady s Justinem, který řekne, že už je to poslední jízda, a jestli ne, tak mi vyhrožuje třemi dny volna nebo začne vyndávat brány. Jsem ráda, že mě hlídají, abych se cítila dobře jako Ester, a ne jen jako závodnice,“ prozradila.

Olympijské komplikace

Problémy pro Ester Ledeckou bohužel nastávají v plánech pro sezonu 2025/2026. Na olympijských hrách v roce 2026 v Itálii se bude muset rozhodnout, zda 8. února dá přednost dvojnásobné obhajobě v paralelním obřím slalomu na snowboardu, nebo sjezdu na lyžích. V současném programu jsou totiž obě disciplíny naplánovány právě na tento stejný den. Její tým se nechtěl k termínové kolizi zatím vyjadřovat. „Je to pro nás nemilé překvapení. Určitě se zeptám, co je možné udělat. Ale obávám se, že prostor pro jakoukoli změnu bude naprosto minimální,“ řekl předseda Českého olympijského výboru a zároveň člen Mezinárodního olympijského výboru Jiří Kejval.

MINISTRYNĚ OCENILA SPORTOVCE ASC DUKLA ZA PŘÍKLADNOU REPREZENTACI, VYZDVIHLA I PLNĚNÍ POVINNOSTÍ V UNIFORMĚ

Sportovci a trenéři Armádního sportovního centra Dukla převzali z rukou ministryně obrany Jany Černochové děkovné listy za výborné výkony a výsledky v letní sezoně 2024. Na slavnostním setkání v Armádním muzeu Žižkov jich bylo uděleno celkem 71!

Dukláci jsou dlouhodobě nedílnou součástí reprezentačních výběrů a na mezinárodní scéně neustále potvrzují své nesporné kvality. Letos se zatím mohli chlubit ziskem 79 medailí, z nichž je 26 zlatých, 22 stříbrných a 31 bronzových. Jedná se o cenné kovy z olympijských her, mistrovství světa a Evropy, mistrovství světa CISM, ze světových pohárů a akademických mistrovství světa.

Dvě prvenství a jedno třetí místo přivezla Dukla z olympijských her v Paříži, které byly vrcholem sezony. „Naším rychlostním kanoistům Martinu Fuksovi a Josefu Dostálovi jsem už za olympijské zlato osobně poblahopřála, nyní tak mohu učinit i v případě bronzové oštěpařky Nikolý Ogrodníkové,“ těšilo ministryni.

Ve svém projevu dále ocenila nastupující mláďd, přínos trenérů a hlavně skvělé parašutisty, kteří z armádního mistrovství světa vyskákali

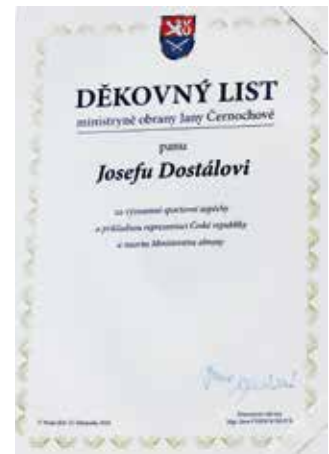
dva týmové tituly a jeden bronz v individuální akrobacii. Navíc ovládli celkové hodnocení Světového poháru a vytvořili i dva světové rekordy.

Černochová zároveň vyzdvihla skutečnost, že si sportovci plní také povinnosti v uniformě.

„Nevyhýbáte se jim, a to je dobře. Úspěšně absolvujete cvičení v různých vojenských dovednostech. Jste tedy nejen elitní reprezentanti, ale i ti armádní,“ poznamenala s hrdostí. Na mysl měla především říjnový intenzivní výcvik, který proběhl ve VŠZ Valdek a VVP Jince a zaměřený byl na záchranu odloučených osob. Pod vedením zkušených instruktorů AČR jej absolvovalo 29 členů ASC Dukla. Ministryně si rovněž považovala aktivitu sportovců při nedávném Dni válečných veteránů a jejich příspěvků do Vojenského fondu solidarity. Ve dvoraně Armádního muzea Žižkov tleskali oceněným i vzácní hosté. Například generálmajor Václav Vlček (velitel Velitelství pro operace), Jiří Kejval (předseda Českého olympijského výboru), plukovník Pavel Benc (ředitel ASC Dukla) či Anna Králová (vedoucí oddělení koncepcí a metodiky sportu v Národní sportovní agentuře).

Dostál poděkoval za podporu

Za sportovce pronesl řeč olympijský šampion Josef Dostál. „Ministerstvu obrany děkujeme za obrovskou podporu, bez níž by tak dobré výsledky nepřišly. Za mě je Dukla nejlépe fungujícím resortem. Umožňuje nám nejen

se sportu naplno věnovat, ale zároveň být i vzory a ambasadory pro nastupující generace, obzvláště pak pro malé děti, které se sportováním začínají. To považuji za ohromně důležité.“

Text: Pavel Král, foto: Jan Schejbal a CPA

NA ATLETICKÝ TRŮN USEDL POČTVRTÉ V ŘADĚ JAKUB VADLEJCH!

Zlato z Evropy nad bronzem z olympiády. Atletem roku 2024 byl vyhlášen oštěpař Jakub Vadlejch. V hlasování atletických funkcionářů, trenérů a novinářů nasbíral o 22 hlasů více než jeho oddílová kolegyně z armádního klubu Dukla Nikola Ogrodníková, třetí žena z letních her v Paříži. Třetí skončila tyčkařka Amálie Švábíková.

Prestižní ocenění získal Vadlejch počtvrté v řadě. V Římě dosáhl na ME na své první velké zlato, na olympiádě byl smolně čtvrtý, když jej od bronzu dělily pouze čtyři centimetry.

„Tři kluci se probudili v lepší náladě, ale já jim příště ukážu,“ vzkázal Vadlejch, jemuž se nedávno narodila druhá dcera Ella. A rovněž přiblížil své plány na příští sezonu. „Motivace na mistrovství světa v Tokiu je velká, chci zabojovat o další medaili. Teď manželce pomáhám a spím tak tři hodiny denně. Snažím se rodině dát co nejvíce času, brzy se ale musí začít dřít.“ Také Ogrodníková má za sebou sezonu snů. Českou atletiku zachránila na olympijských hrách jedinou medailí. Ve třetí sérii poslala

štěp do vzdálenosti 63,68 metru, což jí vyneslo nádhernou bronzovou medaili.

„Když se dívám zpětně na videa, tak jsem ráda, co jsem dokázala. Chtěla bych hodit i víc.

Měla jsem kolem sebe široký realizační tým, něčím jsem si prošla a krásně to dopadlo,“ prohlásila s úsměvem Ogrodníková, jež publikum nadchla i svým pěveckým a tanečním vystoupením.

Na slavnostním vyhlášení ankety v pražském hotelu Ambassador Zlatá husa se v TOP 10 umístili ještě další tři atleti z ASC Dukla.

Překážkařka Nikoleta Jíchová dorovnal v anketě loňské 8. místo. Dálkaři Radek Juška a Petr Meindlschmid, kteří do Armádního sportovního centra přestoupili k 1. říjnu, obsadili 7., respektive 9. místo.

Objevem roku je devatenáctiletý desetibojař Tomas Järvinen.

Text: Pavel Král, foto: CPA

ATLET ROKU 2024

1. Jakub Vadlejch 1 397 bodů, 2. Nikola Ogrodníková 1 375, 3. Amálie Švábíková 1 136, 4. Lurdes Gloria Manuel (400 m) 774, 5. Jan Štefela (výška) 753, 6. Tomáš Staněk (koule) 730, 7. Radek Juška (dálka) 526, 8. Nikoleta Jíchová (400 m př.) 436, 9. Petr Meindlschmid (dálka) 141, 10. Jakub Dudycha (800 m) 132.

Další pořadí: 11. Karolína Maňasová (100 m) 103 b., 12. Petra Sičaková (oštěp) 91, 13. Vilém Stráský (víceboj) 86, 14. Tereza Hrochová (maraton) 74, 15. Tomáš Habarta (3 000 m př.) 65, 16. Matěj Krsek (400 m) a Tomáš Němejc (200 m) oba 51, 18. Tomas Järvinen (víceboj) 50, 19. Vít Müller (400 m př.) 44, 20. družstvo vrchařů 41, 21. Michaela Hrubá (výška) 36, 22. David Holý (tyč) 15, 23. Volodymyr Myslyvčuk (kladivo) 12, 24. Matěj Ščerba (tyč) 9, 25. Michal Rada (400 m př.) 4.

Trenér roku: David Sekerák (oštěp)

Junior roku: Manuel Lurdes Gloria (400 m)

Objev roku: Tomas Järvinen (desetiboj)

VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, s.p.

OGRODNÍKOVÁ VELKÉ ZMĚNY NEPLÁNUJE, POKRAČOVAT BUDE BEZ TRENÉRA

Díky bronzovému hodu na olympijských hrách v Paříži se jméno oštěpařky Nikolý Ogrodníkové zákonitě objevuje v popředí sportovních anket. Po třetím místě mezi armádní elitou skončila těsně druhá mezi atlety. Na galavečeru v hotelu Ambassador jí na vítězného Jakuba Vadlejcha scházelo pouhých 22 hlasů, nejméně v historii ankety.

„Druhé místo беру, i to je velmi krásné umístění,“ řekla Ogrodníková po vyhlášení. „Jakub si to zasloužil, měl opravdu stabilní a velmi krásnou sezonu.“

Na výsluní se chce čtyřiatřicetiletá závodnice Dukly Praha udržet i v sezoně příští, jejímž vrcholem bude zářijové mistrovství světa v Tokiu. „Musím si to dobře rozvrhnout. V době konání šampionátu už s házením zpravidla končím. Zpočátku plánuji více startů, pak přijde asi menší pauza, abych si odpočinula a chytila ten správný drajv. Je potřeba se pořádně namotivovat a MS v Japonsku si nastavit jako prioritu,“ má jasno.

Úspěch na olympiádě jí změnil život soukromý i veřejný. Účastnila se řady projektů a společenských akcí. „Poslední měsíc byl velmi

náročný. Řadu pozvání jsem kvůli náročnému časovému programu musela i odmítnout. Trošku mě to samozřejmě mrzelo, ale nedá se zvládnout úplně vše. Už jsem z toho byla hodně vyčerpaná a unavená,“ přiznala.

Na relax jí příliš času nezbylo. První dovolenou dokonce proležela. „Ale na druhé jsem si to vynahradila. V Egyptě jsem si zaplavala s delphíny, což bylo úžasné. Teď se už těším, až začnu trénovat.“

V přípravě velké změny neplánuje. „Pojeďu ve stejném režimu, v jakém jsem fungovala minulý rok. Nějaké úpravy tam samozřejmě udělám, protože jsou jisté věci, které chci zlepšit. Každopádně budu pokračovat sama bez oficiálního trenéra. Takhle mi to vyhovuje.“

Olympijský bronz jí bezesporu zaručí účast na nejprestižnějších mítincích. Nabídky se určitě pohrnou. „Asi to bude jiné než před olympiádou. (směje se) Velmi bude také záležet, jak mi to půjde. Na konci sezony se házelo velmi kvalitně. Je to ustálené na 62, 63 metrech. Chci být na první závod připravena co nejlépe,“ podotkla zkušená oštěpařka.

Text: Pavel Král, foto: CPA

VOZP | **VOJENSKÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA**

OŠTĚPAŘSKÁ SPOLUPRÁCE VADLEJCHA SE ŽELEZNÝM PŘEKVAPIVĚ KONČÍ. PO VZÁJEMNÉ DOHODĚ

Nic netrvá věčně... Přesto je listopadová zpráva o ukončení dlouholeté a úspěšné oštěpařské spolupráce mezi Jakubem Vadlejchem a jeho koučem Janem Železným velmi nečekaná. Armádní sportovní centrum Dukla, jehož jsou oba členy, tuto informaci potvrdilo. Rozchází se v dobrém, po vzájemné dohodě. Je poměrně překvapivé, že se tak děje po velmi úspěšné sezoně, v níž Vadlejch konečně dosáhl na první velké zlato v kariéře, když se v Římě stal mistrem Evropy.

Ano. Hlavním cílem byla olympijská medaile z Paříže, nicméně i čtvrté místo zpod pěti kruhů se v rostoucí mezinárodní konkurenci musí počítat jako veliký úspěch.

„Po čtrnáctileté společné cestě jedna kapitola končí. Nastal čas jít vlastní cestou a budu dělat vše pro to, abych České republice i nadále vozil cenné kovy z vrcholných akcí. Trenérovi bych rád poděkoval za vše, co pro mě za tak dlouhou dobu udělal,“ řekl Vadlejch ve zprávě Českého atletického svazu.

„Při domlouvání další spolupráce jsem své svěřence informoval, že můj plán je vést vrcholovou tréninkovou skupinu ještě dva roky, a pak udělat změnu,“ poznamenal Železný. „S Jakubem jsme se dohodli, že na příští sezonu se nebude připravovat v mé skupině. Dospěli jsme k tomu také poté, kdy jsme nenašli shodu na zařazení olympijského vítěze Neeraje Chopry do našeho týmu.“

Do skupiny světového rekordmana přešel dnes čtyřiatřicetiletý Vadlejch v roce 2010. Postupně vyrostl, oštěp z jeho ruky začal létat opravdu daleko. Rekordním zápisem zůstává výkon 90,88 metru z květnového mítinku Diamantové ligy v Dauhá v roce 2022. V pátek třináctého se tak na stadionu Suhain Bin Hamada zapsal do klubu výjimečných.

Jeho medailová vitrína se cennými kovy z největších mezinárodních akcí plní od roku 2017, kdy se stal v Londýně vicemistrem světa. Ke stříbru přibýly bronz z Eugene (2022) a Budapešti (2023). Z evropských šampionátů vlastní

již zmíněné zlato z Říma (2024) a stříbro z Mnichova (2022). Je trojnásobným vítězem celkového hodnocení Diamantové ligy.

Největším úspěchem čtrnáctileté spolupráce je pak bezesporu olympijské stříbro z Tokia (2020).

Teď přichází odloučení. Hvězdy armádního klubu čekají nové výzvy.

Text: Pavel Král, foto: CPA

DÁLKAŘSKÝ REKORDMAN JUŠKA BY RÁD VYDRŽEL DO OLYMPIÁDY V LOS ANGELES, V DUKLE MÁ I JINÉ PLÁNY

Při vyhlášení ankety o Atleta roku se jedenařetřicetiletý Radek Juška, nejlepší český dálkař poslední doby, vyjádřil trochu nešťastně, když pronesl, že mu do konce kariéry už moc času nezbyvá. „Vyznělo to blbě. Jako bych chtěl brzy končit. To ale v úmyslu rozhodně nemám. Když bude držet zdraví, chci vydržet minimálně do olympiády v Los Angeles,“ zdůraznil Juška, jenž do Dukly přestoupil v říjnu z Olympu. Důvodem přesunu mezi resortními středisky byla osoba trenéra Josefa Karase, s nímž dlouhodobě spolupracuje a který v Dukle rovněž povede talentovaného desetibojaře Tomase Järvinena. „Dukla mi dává i jiné možnosti. V budoucnu mám v plánu absolvovat základní výcvik a stát se vojákem z povolání,“ prozradil český rekordman. Nejdelší skok kariéry předvedl v roce 2017 na Světové letní univerziádě na Tchaj-wanu výkonem 831 centimetrů. Svůj nejcennější kov pak vybojoval o dva roky dříve na halovém mistrovství Evropy v Praze, kde skončil stříbrný. Pravidelně se účastní vrcholných mezinárodních soutěží. V létě se na olympijských hrách v Paříži blýskl povedenou kvalifikací (815 cm), ve finále nakonec skončil desátý.

Pro Jušku jistě velmi pěkný výsledek vzhledem k faktu, že jej do startu pod pěti kruhy sužovaly zdravotní potíže. „Nejprve jsem měl problémy s lýtkem, pak přišel na řadu zánět zadních stehenních svalů. Bolest mi neumožňovala absolvovat kvalitnější tréninky, což se odráželo na mých výkonech,“ říká bez výmluv.

Na olympiádě si umístěním v TOP 10 spravil chuť. Tu si přenesl i do přípravy na nadcházející sezonu. „Hlavně jsem zcela zdravý. Jen aby to vydrželo,“ přeje si.

Ustálit výkonnost

Čekají ho hned tři vrcholy – halové mistrovství světa a Evropy a venkovní světový šampionát v Tokiu. „V hale to půjde rychle po sobě. Evropa je na začátku března, svět na konci. Zvládnout se to dá,“ je přesvědčen. Každopádně by rád létal za osm metrů. „Potřeboval bych výkonnost ustálit. Pokud se to povede, jste na závodech žádaným zbožím. V mém případě hraje největší roli komplexní zdraví. Jedině pak lze pomýšlet na vyšší pozice. Když tohle není, můžete čarovat, jak chcete, ale daleko nepoletíte,“ vysvětluje.

S trenérem kladou největší důraz na rychlost. „Té není nikdy dost,“ usmívá se. „Ale snažíme se zdokonalovat vše,“ podotýká jedním dechem. V Dukle se Juška potká také se svým potenciálním nástupcem, osmnáctiletým Petrem Meindlschmidem. Mají mezi sebou kamarádský vztah. „Myslím, že jsem toho pro český skok do dálky udělal dost. Péča by tuhle štafetu mohl jednou převzít. Je to skvělý kluk, má toho hodně před sebou. Když bude potřebovat, jsem mu k ruce,“ vyslal jasný vzkaz Radek Juška.

Text: Pavel Král, foto: CPA

PARAŠUTISTÉ DUKLY SI POPRVÉ ZASKÁKALI V KUVAJTU. V POUŠTI PILOVALI SKUPINOVOU AKROBACII

Opanovali seriál Světového poháru, získali medaile na armádním i civilním mistrovství světa. Přesto jsou parašutisté Dukly Prostějov v této sezoně stále akční. Nedávno se vrátili z Kuvajtu, kde absolvovali výcvikový tábor zaměřený na skupinovou akrobacii.

Do země ležící v Perském zálivu se vydali vůbec poprvé. „Pár let nás tam už lákali. Teď nastal správný čas, protože se nám díky zrušení posledního závodu Světového poháru v Dubaji uvolnil termín,“ vysvětluje shodu okolností trenér Libor Jiroušek.

Skydive Kuwait se nachází asi 100 kilometrů od hlavní metropole. Dominantou městečka Al Khiran je unikátní koncepce bydlení u vodních kanálů. Na rozdíl od Dubaje, kde byly umělé ostrovy vytvořeny navezením

veškerého materiálu do moře, se zde kanály vykopaly. Díky tomu byla využita velká část pobřeží, kde by se jinak kvůli přílivům a odlivům bydlet nedalo. A právě na jedno rameno tohoto města se má stěhovat i letiště pro parašutisty.

Dukláci tak ještě trénovali v nedaleké poušti. Zvládli celkem 75 seskoků. „Je to velký bonus pro příští rok, kdy se má v listopadu konat armádní mistrovství světa v Kataru, a podmínky tedy budou srovnatelné,“ pochvaloval si po návratu Jiroušek.

Kempu se zúčastnili Miloslav Kříž, Ondřej Žák, Bonifác Hájek, Petr Chládek a kameraman Jakub Pavlíček.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

SKOKANÉ CHTĚJÍ NA SNĚHU NAVÁZAT NA LETNÍ SEZONU. PŘÍPRAVU SI POCHVALOVALI

Po vydařené letní sezoně a přípravě jsou ambice skokanského úseku českého svazu lyžařů opět o něco výše. „Hlavní úlohou ovšem zůstává nadále poctivě pracovat na dlouhodobých cílech, kterými jsou návrat českého skoku zpět mezi elitu,“ zdůraznil Vít Háček, šéf skokanské části ČSL. „Po letech neúspěchů máme radost z dvojnásobného umístění v Top 10 Romana Koudelky, holky pravidelně bodovaly v závodech SP. V letní sezoně se konečně začaly objevovat velmi pozitivní výsledky i v juniorských kategoriích. Tam – právě na tuto generaci – míří náš pohled,“ pokračoval Háček, který si velmi pochvaluje soudržnost celého skokanského týmu a také obrovskou podporu Harrachova, kde začalo vznikat sportovní centrum. Hlavním trenérem reprezentace zůstává Slovínec Gaj Trček, kterému pomáhá Jure Šinkovác. Po šesti letech v Polsku se vrátil Radek Židek, ženskou část pak od jara vede jako hlavní trenér Dominik Ďurčo. Kromě dvojice skokanů Dukly Liberec Koudelky a Karolíny Indráčkové bude největší tíha zodpovědnosti ležet na

trojici žen – Anežce Indráčkové, Kláře Ulrichové a Veronice Jenčové. Sportovní ředitel skokanského úseku Filip Sakala přidal: „Příprava byla z mého pohledu mnohem efektivnější. V případě holek a juniorů pak vidím velký posun. Věřím, že přenos do závodů proběhne tak, jak má a jak všichni chceme,“ řekl. „Budeme se opírat o stálíci Koudelku a věříme, že v sezoně jej někdo doplní. Nebudeme u mladých skokanů ale tlačit na pilu. Ženy půjdou do SP ve čtyřech a uvidíme, zda se ukáží i nějaké juniorky,“ doplnil. Koudelku však v letní sezoně omezovalo zranění kolene, kvůli němu se příliš v závodech neobjevoval. „Nyní jsem již v pořádku a paradoxně mi to možná trochu pomohlo. V tréninku nemusím jít třeba sedm skoků, ale stačí čtyři. Byl jsem i na třech kempech se skokany Rakouska a jevílo se to pozitivně. Skákal jsem i v Trondheimu, za což jsem rád vzhledem k tomu, že se tam uskuteční mistrovství světa. Můstek je zrekonstruovaný a působí jako mekka lyžování, ovšem vždy záleží na

Roman Koudelka

načasování formy. Pro mě je důležitý vizuální pohled v hlavě,“ poznamenal Koudelka. Přípravu si pochvalovala i Karolína Indráčková. „Já si myslím, že se povedla, vše šlo podle plánu. I soustředění v Trondheimu, což je plus i s ohledem na MS. Výsledkově mi léto ukázalo, že se dá skákat i s těmi nejlepšími,“ vzhlíží s optimismem k zimě.

Text: Jaroslav Cícha, foto: ASC Dukla

BĚŽEC NA LYŽÍCH NOVÁK VSTOUPÍ DO SVĚTOVÉHO POHÁRU POZDĚJI

Čeští běžci na lyžích absolvovali poslední tréninkové bloky v Davosu a Livignu, v listopadu pak vyrazili směr Finsko, kde již tradičně odstartoval Světový pohár ve středisku Ruka. Reprezenční jednička Michal Novák, který v loňské sezoně jasně ukázal, že pokud mu slouží zdraví, je součástí absolutní špičky světového běžeckého lyžování, vstoupí do seriálu později. V přípravě jej bohužel postihly výpadky.

„Do konce prázdnin to probíhalo skvěle, ale pak se bohužel objevily zdravotní potíže, řekl bych, na které nejsme zvyklí. Nejsou to totiž tradiční rýmičky a bolení v krku. U Michala to nebylo v akutním stadiu, takže jsme se rozhodli vyčkat, a Michal se léčil antibiotiky. Nakonec ale musel na operaci a na nějakou dobu vypadl z tréninku,“ řekl ke zdravotnímu stavu české jedničky trenér reprezentace Jan Franc. O první periodu Světového poháru tak Novák bohužel přijde.

„Musel jsem přerušit přípravu a situace mě i tak trochu donutila zaměřit se na světový šampionát v norském Trondheimu, ale možná to naopak bude výhodou,“ přemítal Michal Novák. „Sezonu začnu později, prakticky až na Tour de Ski, ale rozhodující bude výkonnost. Můj cíl je jednoznačný – mistrovství světa. Věřím, že po výpadku bude ještě dost času a mám vysoké ambice, ty nejvyšší. Umístění na MS nerad plánuji, ale doufám, že vylepším výsledky z Planice,“ dodal Novák. Vedle něj budou hájit české barvy i sprinterů Luděk Šeller a Ondřej Černý, další sezonu zahájí i vytrvalec Adam Fellner. Nováčky

v reprezentačním týmu A budou loni ještě junioři Jiří Tuž a Matyáš Bauer, kteří si díky skvělým výkonům v juniorském FESA Cupu a na juniorském mistrovství světa vybojovali příležitost podívat se mezi světovou dospělou špičku.

Mezi ženami držela nejvýše českou vlajčku v loňské sezoně Kateřina Janatová, která zažila nejlepší ročník své kariéry a umístila se v celkovém pořadí Světového poháru na 13. místě. Vedle ní se představí opět Tereza Beranová a další sprinterka Barbora Antošová. Nováčkem v ženské sestavě bude Barbora Havlíčková, která v loňské sezoně zaznamenala vysoký výkonnostní vzestup, v závěru si vybojovala šanci i ve Světovém poháru a nově bude součástí A týmu.

Text: Jaroslav Cícha, foto: CPA

Složení reprezentačních družstev:

Muži: Michal Novák, Adam Fellner, Luděk Šeller, Ondřej Černý, Matyáš Bauer, Jiří Tuž

Ženy: Kateřina Janatová, Tereza Beranová, Barbora Antošová, Barbora Havlíčková